

SETMANARI CASTELLARENC

ANY IV :: NUM. 177
Castellar del Vallès - 10 juliol 1936

Redacció, Administració i Impremta:
Plaça d'la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Equilibri

Quan unes forces són oposades i es mantenen en acció d'equilibri, és aleshores quan una destrueix a l'altra. Deduint la definició de què dues o més potències mostrin una aparent tensió de repòs en l'espai, quedarà ben palesat que la vitalitat d'elles en si, és ben poca cosa, tota vegada que el principi bàsic, no és res més que el voler fer desaparèixer aparentment la potencialitat de què una disposa sobre l'altra.

En l'ordre material de la vida, aquest factor igualador o afavoridor, continuament va fent el seu curs, o sigui, prestant el seu valuós concurs o ajut en les diverses activitats, mentre que la rella de l'existència solca pel feixuc camp a trossos erm i d'altres pròdig i exuberant per totes les sembradures que en ell hi són evocades per tal que amb la seva fecunditat, doni una bona i abundosa collita.

I ja que la vida és en tots els ordres que ella enclou, una de les més clares i assenyades experiències, amb les demostracions podran els nostres ulls amb tota facilitat reflectar dintre el criteri de tots i amb tota la naturalitat que la mateixa realitat comporta, on radica el punt just que sostén i anicella la pressió o gravetat de cada cosa. Així és, que la capacitat de l'individu, tant en sentit igualatiu com de superioritat, encara que sigui tan sols des del punt estrictament evolutiu, ha d'ésser observat per un sistema de nivellació o sigui defugint de la suposada llei dels cossos mantinguts en equilibri. Si es vol posar en evidència i en un sentit essencialment individual el valor o força d'una a cadascuna de les diverses potencialitats, sols caldrà saber apreciar la longitud del braç o palanca i trobarem en diverses ocasions, després de la consegüent deducció o càlcul, que l'equilibri priva de posar en evidència la nul·litat de certes potències i que en la realitat positiva no són res més que senzills i vulgars pesos plumes.

ALCALDIA DE CASTELLAR DEL VALLÈS

AVÍS

Tal com s'ha fet públic per mitjà del pregó d'avui, es prega a tots aquells veïns que tinguin pendent de cobrament algun compte amb aquest Ajuntament, vulguin assistir aquesta vespre a les 9 a la reunió convocada per tal de tractar definitivament de la forma i termini de fer-se els pagaments dels crèdits pendents.

Castellar del Vallès, 10 de juliol de 1936. — L'Alcalde, Antoni Tort.

ALCALDIA DE CASTELLAR DEL VALLÈS

EDICTE

Per mitjà del present es fa públic que la Delegació d'Indústria de Barcelona, Secció de Pesos i Mesures, ha disposat que el proper dia 15 del mes que som de 9 a 12 i de 2 a 4, es faci la comprovació oficial periòdica de pesos i mesures en aquest terme municipal, la qual tindrà

lloc com de costum en els baixos d'aquestes Cases Consistorials, esperant del zel de tots els comerciants i industrials de la localitat compliràn aquesta disposició portant a l'efecte tots els pesos i mesures que posseeixin, evitant-se les despeses que els ocasionaria la visita del Delegat a llur domicili.

Castellar del Vallès, 10 de juliol de 1936. — L'Alcalde, Antoni Tort.

Agricultors!

Per a matar pugons i insectes derivats, recordeu sempre l'insecticida GEISHA. On el trobareu?

Al jardiner Antoni Pujals - Església, 12.

Neveres

de les millors marques
les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 40
TELEFON 20

Agrupació Esportiva Castellar F. C.
Diumenge, dia 12 - Tarda a les 5'25
Sensacional partit amistós

entre

F. C. Espanya

(reforçat)

Castellar F. C.

(primer equip)

alineant-se de la següent manera:

Simó

Serra Vives

Montserrat Fernández I Homet

Torrents II Fernández II Camprubí Rius II
Oliveras

Suplent: Serradora

ACTUACIO DEL GRAN CIRC NACIONAL

Ahí a la nit, debutà en el nostre poble la notable Companyia que forma el Gran Circ Nacional, instal·lat a la Plaça Mercat.

En la seva primera actuació quant «Els Frediani», no cal dir que deixaren abastament satisfet el públic amant d'aquesta classe d'espectacles, però, actualment compten amb un nombre d'artistes sorprenent per llurs treballs tot ells realitzaren a la perfecció.

El conjunt tot és admirable i la parella de «clows» que porten són, podem dir de els millors que hem vist, sobretot per la finura i serietat amb què actuen. L'atracció «Les Trasobares», també realitzaren un treball pulcíssim amb llurs acrobàcies i fantacies aèries, així com també el quartet de saltadors.

Mereixen capítol apart «Los Pemaki» arriscats ciclistes i motoristes, molt ben qualificats en «el cercle de la mort», que vertaderament amb llur treball fan posar pell de gallina a qualsevol.

En fi, fent justícia, una Companyia de Circ digna d'ésser vista i aplaudida, esperant que en successives actuacions aconseguiran l'èxit de públic que es mereixen.

Sincerament felicitem a tots els artistes que hi prenen part així com també la Direcció del senyor Francesc Oliveras, propietari del Circ, per llur encert en contractar-los.

Arbres Monumentals i Llegendaris del Vallès

(continuació)

Els tres pins

(Cardedeu)

De Cardedeu, seguint la carretera de Granollers, a cosa d'un quilòmetre i mig, i en l'indret de Can Pegri, (propietat del senyor Brendel), això és a la part dreta i al peu mateix de la carretera, es troba aquest arbre que per la seva estructura i popularitat cal fer-ne esment.

Aquest pi d'uns 14 metres d'alçada, a un metre des de terra forma una circumferència de 4'85 metres des del qual s'enlacen pocs separats d'uns dels altres tres troncs regulars i rectes.

Segons m'han assegurat els vells de per aquells indrets, aquest arbre estava format per quatre besses, però de petit en tallaren una, cosa que es pot veure perfectament bé en el lloc d'on es desprenen les tres; cada bessa a un metre d'alçada fan un promig de 2'30 metres de volt i tenen una alçada d'uns 9 metres, això és sense el brancatge. Aquest arbre augur i corpori es calcula més o menys que té un centenar d'anys.

L'arboç de Sant Esteve d'Alcoll

(Llinàs)

Sant Esteve d'Alcoll o El Coll, és una parròquia rural del terme de Llinàs; aquesta està formada per masies escampades per l'entorn de l'església, la qual es troba a uns tres quarts de Cardedeu, i a una hora de Llinàs.

En el terme de la parròquia i molt prop de l'església o casa rectoral, s'hi troba aquest formós arboç, això és al peu del camí que mena a Can Ximenes.

L'arboç d'Alcoll, per tot el seu conjunt, té una gran importància; des de terra fins a la separació de les branques, fa 1'40 metres; i a un metre d'alçada fa 1'70 metres de circumferència; la seva alçada total es de 8'80 metres i es calcula que té de 90 a 95 anys, poc més o menys. El seu brancatge ocupa un diàmetre de 8'50 metres i té aquella forma tan regular perquè durant uns 40 anys el feien podar cada any.

No deixa per això de cridar força l'atenció al visitant, i principalment quant està curull del seu fruit comestible esfèric i vermell les *cireretes de pastor*.

L'àlber de Can Cladelles

(Palau Solitar)

Palau Solitar, és un poble disgregat en diversos nuclis per la plana amb un caràcter pagesívol molt simpàtic i d'un atractiu d'allò més rural.

L'esvelt àlber de Can Cladelles, pro-

pietat del senyor J. Camps, el trobem al peu d'un marge, això és al davant mateix de l'esmentada casa, aquesta és a poca distància de La Sagrera, (qual església parroquial està dedicada a Santa Maria) i a la part esquerra del camí que mena al santuari de Santa Magdalena, el qual estava sota la cura dels frares de l'orde de templers.

De l'arbre n'hem de dir que la seva principal importància es deu al seu canó o soca, el qual n'és molt i recte i a mida aproximadament uns 15 metres fins a la separació de les branques, i a un metre d'alçada desde terra forma una circumferència de 3'40 metres, i l'alçada del brancatge és de 9 a 10 metres.

Degut els vents prorromps han desgraciat a voltes les seves magnífiques braques; no obstant i això es conserva encara amb la més gran opulència i virginitat.

L'alzina de Can Padró

(Plegamans)

Esvelta i graciosa és l'alzina de Can Padró de Plegamans. Aquesta és a pocs minuts de sortir de Palau Solitar, part amunt del petit nucli batejat amb el nom de les «Cases Noves», en un bell pla d'hortes entre mig de l'antic camí a Caldes de Montbui, (o signi el de Barcelona a Moià,) i l'actual carretera.

Aquesta majestuosa alzina la seva soca té uns 3 metres d'alçada, això és de terra al començament de les branques que són en nombre de tretze, i en el punt més estret que és a 1'20 metres fa 3'80 metres de circumferència, esmentant que ran de terra fa 6'70 metres de volt. La seva alçada total es d'uns 25 metres i les rames ocupen un diàmetre de 23 metres i que alguns llocs està a poc més d'un metre de terra.

La monumental alzina de Can Padró, tot i els seus 223 anys o més, té també òptima sanitat i ufana.

Diverses festes s'han celebrat a sota del seu frondós ramatge entre les quals cal

Fusteria de B. Gelis

Carrer del Centre, 12

Estant de ple a la temporada de construcció de cases, faig avinent que per tenir instal·lada maquinària moderna, serviré amb tota rapidesa, bon treball i amb el màxim d'economia.

No encarreguen cap treball sense consultar abans a la

Fusteria B. Gelis - Centre, 12

CARBO DE RABASSO d'immillorable qualitat, a 2 pessetes l'arrova.

Repart a domicili o dirigir-se a

CASA BATLLORI

esmentar les següents: En una festa Major de molts anys enrera (encara que no havent-se pogut precisar l'any) segons contenen els vells del poble, varen celebrar-hi els balls al desota, tocant l'orquestra entre les branques.

En 1913 l'«Associació Protectora d'Animals i Plantes» va commemorar el segon centenari d'aquest arbre, amb una festa en la que fou entregat al seu propietari una medalla per a premiar la cura i conservació del mateix. La premsa diària i gràfica se n'ocupà extensament, i fou una diada de molta animació en el poble.

En els anys 1917 i 1918 en els dies de Festa Major, que es celebra el 26 i 27 d'agost, varen celebrar-hi una funció teatral que motivà que es col·loquessin més de 1000 cadires, varen fer-hi balls amb gran èxit, il·luminant l'arbre amb 5000 bombetes elèctriques. Aquesta novetat cridà força l'atenció de la gent de la rodalia que hi assistí en gran nombre.

De les festes de la Mare de Déu del Roser, la que es celebra en el segon diumenge de maig, també, s'hi feia ball al dessota l'alzina, esmentant en què els anys que s'esqueia Sant Isidre, en la vigília, les dues confraries organitzaven la festa que eren celebrades amb molta animació i constituint-ne un gran esdeveniment.

Aquest és l'arbre més popular i més admirat del Vallès, i és també l'alzina més gran de Catalunya.

FRANCESC GOSALBES I CASTANÉ

(Continuarà)

RECORDEU SEMPRE

Restaurant "LES ARENES"

Servei especial per a **casaments i bateigs**
PREUS REDUITS

Albums Fructidor

Avancen els treballs de confecció del primer volum d'«Albums Fructidor», que ha d'aparèixer durant les vigílies de la nostra Festa Major.

Aquest Album dedicat a Castellar del Vallès, serà l'exponent de la vida industrial i artística de la nostra població. Hem pogut apreciar ja alguns treballs de text i gravats, i gosem considerar que serà un veritable recordatori de tot el més sobresortint del nostre poble.

Aquells dels anunciants que encara no hagin sol·licitat l'espai corresponent per al seu anunci, són pregats de fer-ho el més prompte possible, tota vegada que el tiratge serà començat seguidament. Poden dirigir-se al Delegat de la Publicació, senyor Lluís Canet, Mina, 12.

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. -2-
HOSTAFRANENCA -4-

Diumenge, passat, va tenir lloc en el nostre camp un partit amistós entre el titular i l'Hostafranca, actuals campions del Vallès de primera i segona categoria, respectivament.

El partit fou jugat amb molta rivalitat, car en tot moment ambdós equips posaven llurs energies com si talment a la lluita hi hagués punts a guanyar.

Comença el partit i el Castellar avança en una combinació magnífica i quan Carreras, es trobava sol davant la porta a dos metres de la mateixa, Batlle, en una jugada acrobàtica li treu la pilota dels peus.

El joc es fa mogut i els visitants ataquen amb resistència. En una d'aquestes avançades Piñol, en una oportunitat logra enviar la pilota dins la xarxa.

Centrada la pilota, els locals es fan amb el cuir que inicien una ofensiva tenaç i Morlan, a dos metres de la porta engega un potent xut que Silvestre, amb gran dificultat repel·leix.

Segueix atacant el Castellar i Carreras obliga a Silvestre a fer una jugada que el públic ovaciona.

Les avançades es succeeixen amb molta freqüència per uns i altres. Simó, donant proves de la seva seguretat, es llença amb balentia als peus de Simó, (aquest davanter de l'equip visitant).

Serra, reemplaça al lloc de Busqueta, per haver-se retirat. El joc a partir d'aquest moment és favorable a l'equip local que ataca amb insistència i altra vegada Morlan envia un tret, que Camprubí, pri-

va que la pilota passi el marc, i poc després acaba el primer temps.

Comença la segona part i Camprubí, per excés de codícia perd una ocasió magnífica per a marcar. El Castellar, però, persisteix a l'atac, Morlan, fa un «passe» matemàtic a Camprubí, i aquest obté el gol de l'empat.

Els visitants permuten alguns llocs, i això fa que la ratlla ofensiva visitant tingui més cohesió. Ternel, obtingui el segon gol.

Segueix l'equip visitant fent una excel·lent ofensiva i Piñol, d'un xut molt creuat logra el tercer gol.

Tot ço que ha guanyat la davantera visitant per haver permutat alguns llocs, ho ha perdut la ratlla mitja local que és desbordada constantment pel seu adversari: Batlle, aconseguix perforar per quarta vegada el marc de Simó.

Centrada la pilota els locals animats pel públic, es llençan plens d'entusiasme a l'atac per tal de veure si en un esforç logren que el resultat del seu adversari no es trobi tan distanciat del seu.

Camprubí, en una jugada meravellosa, és l'autor també del segon gol.

Les avançades del Castellar en els últims moments del partit, són fetes amb molta freqüència, però, la davantera en els moments propicis que se'ls presentava per a marcar.

aquell temple, es poden encara determinar els fonaments de l'absida quasi en la línia de les dues capelles fondes o sigui del creuer, és possible dir, que ja abans en el mateix lloc o un altre del terme, existís una església tal vegada més petita dedicada al protomàrtir insigne i gloriosíssim diaca Sant Esteve, però si fos així no es troba vestigi d'ella. L'antiguitat d'aquesta primera part d'església o més baixa, ha d'ésser molt notable i no m'atreveixo a fixar-la.

Abans que tot, m'atreveixo a copiar el que sobre l'antiguitat de l'Església, diu el respectable autor de l'obra inèdita guardada en el Palau Episcopal de Barcelona, en el volum titulat *Speculum officialatus* i que diu: «Ecclesia parrochialis Sti. Stephani de Castellario=De antiquitate et statu hujus Ecclesie.

1.=Ilanc ecclesiam jam fore parrochialem anno Domini 1052, et anno Henrici Regis 21, constat: quia tertio nonas februarii dicti anni Guislabertus Barchins. Episcopus cum assensu sanctorum clericorum vendidit ipsam Ecclesiam Sti. Stephani de Castellario cum decimis primitiis et oblationibus Abbat Adegario et conventui monasterii Sancti Laurentii de Monte, pro pretio triginta unciarum auxi purissimi, quas ipse episcopus applicavit pro restauratione et reedificatione ecclesie Sedis Barchinonensis, sicut asserunt Pontius Episcopus Barchins. in et cum instrumente unionis ejusdem Ecclesie (seu, potius ejus capellania) quam licet mie effectu (quod Rectoriam) fecit eidem Abbati, cum pacto tamen quod in eodem morarentur duodecim mossachi in memoriam duodecim Apostolorum, et quod in ipsa

parochia constitueretur per Abbatem unns vicarius infra triginta dies postquam vacaret, per Episcopum confirmandus als. ni casu negligentia per Episcopum depuraretur; acto 5.º kls. augusti; 1322, prou videre est in Rego. communi ab anno 1314 ad 1323, fol. 188.

Sed notandum quod hujusmodi unio facta per D. Episcopum Ponticum caruit effectu (nisi quoad capellaniam) ut demonstrant collationes dicta parrochialis Ecclesie quo non de Vicaria perpetua ad tamquam de Rectoria Jurispatronatus Abbatis Sti. Laurentii de Monte conspiciuntur facta etiam eodem seculo ut videre liquet sub 26 aprilis 1374; 13 februarii 1381, et aliis collacionibus notatis in tom. I. Jurispatronatus, fol. 273 in fine, et 274; ac etiam tom. II. fol. 201, ubi notatur ultima collationis facta ad presentationem Abbatis die 14 januarii 1551 Antonio Verdager; et deinde notatur unita Ecclesia B. Maria de Pinu ad opus celebrationis hora sexta consentiente D.º Verdager, ab etiam canonica obeda. prestita die 15 octobris 1562 per Procuratorem dicte Communitatis, rigore unionis, aucte. Apa. facta.

2.=Primo dictam unioram caruisse effectu (mii quoad capellaniam) in cujus processu fol. 85, referendo onera Rectoris legitur i ex alia riera parte dicta ecclesia pro onere suo habet solvere singulis annis pro capellania Rdo. Abbati Sti. Laurentii de Monte quinque florenos, nam capellanus alicujus ecclesie idem sonat ac Patronus cum aliquo censu super eodem ut fusiis est dictum in Proemio tom. I. hujus Speculi. III.

3.=Notandum est etiam quod hoc Ecclesia

Finalment acaba el partit amb el resultat esmentat.

Els equips estaven així.

Castellar: Simó, Albert, Vives, Busqueta, (a la segona part Serra), Montserrat, Oliveras, Torrents II, Morlan, Camprubi, Carreras i Homet.

Hostafranca: Silvestre, Batlle, Pujol, Pueyo, Gil, Arcabell, Castellanos, Simó, Teruel, Sastre i Piñol.

MARIAN VENTURA

NOTICIARI

FESTIVAL DE FI DE CURS

A les Escoles Nacionals, el dilluns a les 9 de la vetlla, es celebrarà al pati de l'Escola de nois, un festival de fi de curs amb el següent programa:

1. «El Branquilló» (Dança rítmica), parbuls.
2. «La pobra nineta», primer grau de nenes.
3. «Gimnàsia sueca», selecció de nois.
4. «La bella música», segon grau de nenes.
5. «Grups escultòrics», nois.
6. «Ronda de les estacions florides», tercer grup de nenes.
7. «El General Bum-Bum (joc musical), nois.

8. «Moment musical» de Schubert (Dança rítmica), quart grau de nenes.

9. «El Cant del poble», per tots els alumnes.

Queden convidats a aquesta festa els pares dels alumnes, socis de la Associació d'Amics del Grup Escolar Emili Carles-Tolrà, i tot el poble en general.

ATROPELL

Diumenge al matí, a la carretera de Sant Llorenç, cruïlla amb el carrer de Sant Feliu, fou atropellat el veí Gabriel Domènech, per una bicicleta portada pel veí Andreu Blázquez.

De la topada en resultà amb importants ferides el Domènech, el qual fou degudament assistit al seu domicili. Darrerament ha ingressat hospitalitzat a Obra Social Benèfica d'aquesta població.

Desitjariem a l'infortunat Domènech, un prompte i total guariment.

PAGAMENT DEL CUPO MUNICIPAL

Demà de 4 a 6 a la Secretaria de l'Ajuntament, es farà efectiu el cupó de les Obligacions del Deute Municipal de les Sèries A, B i C, venciment primer de juliol.

Ço que fem públic per a coneixement dels interessats.

PLA DE CASAMENT

Al tauler d'edictes del Jutjat Municipal, hi trobem fixat el pla de casament entre els veïns Jaume Olivé Solà i Caterina Ventura Armadans.

DEFUNCIONS

Dia 6. — Maria Busquets Comellas, vidua, de 53 anys.

Dia 7. — Joan Lleuport Sala, casat, de 75 anys.

FUNCIONS TEATRALS

Avui a la nit actuarà en el saló d'Espectacles de l'Ateneu Castellarenc, la Companyia de Vodevill de Visita López.

Així diumenge, tarda i nit actuarà en Sindicat Agrícola Harmonia, la Companyia de Lluís Carreras, que també dedica les seves activitats al vodevill.

NOU SUBMINISTRE D'AIGUA

Ahires feren les proves de la bomba per a la elevació de l'aigua de Turell a l'Agregat Sant Feliu del Recó, per tal de efectuar el proveïment d'aigua a particulars d'aquell Agregat, amb resultat satisfactori. S'estan acabant, doncs, els treballs de construcció d'un dipòsit i xarxa de canyeries, el cost del qual han satisfet de moment, tots els qui han sol·licitat aigua. de quines quantitats en seran reintegrats per l'Ajuntament amb el consum d'aigua que facin.

aliquam habuit dependentiam a Monasterio Sti. Cucuphatis Vallens. prout etiam monasterium Sti. Laurentii de Monte; nam in precepto Lotharii pro dicto monasterio Sti. Cucuphatis de anno 986 legitur: Ecclesiam Sti. Laurentii in ipsum montem quem dicunt St. Laurentii, et eccliam. Sti. Stephani quo est sita in latere ejusdem montis, et infra: aloda quoque qua sunt infra termina Tarratia et Baterrano et Castellar, etc.: quod repetit Bulla Sylvestri II de anno 1002 in qua legitur: Ecclesiam Sti. Laurentii et Sti. Stephani qua sunt fundata in monte quem dicunt Sti. Laurentii. Idem ait Bulla Joannis XVIII de anno 1007; Bulla vero Urbano II de anno 1098, port ecclesiam Sti. Laurentii exprimit cum ecclesia S. Stephani de Castellari, quod repetit Bulla Calixti II de anno 1120, ut videre liquet sub monasterio Sti. Cucuphatis. Ex quibus deducitur aliquam extitisse antiquam conventionem inter Abbates et monasterio predicta, quo modo non apparet maxime cum ecclesia Sti. Felicis de Castellario quo fuit desmembrata ab Ecclesia Sti. Stephani anno 1064. Mansit Jurispatronatus Abbatis Sti. Cucuphatis prout sub ea dictum est; ac parralem olim fuisse ni latere episdem montis indeque fuisse translatam sub radice ejusdem montis ac in plano prout modo conspicitur fundata...

Sobre tantes notícies molt apreciables que l'il·lustre autor de l'esmentada i magnífica obra inèdita presenta, em permetré fer qualques observacions i rectificar quelcom equivocats segons crec; defecte molt perdonable en un autor que no pot concretar la seva atenció a l'estudi d'una història particular o local.

CAPÍTOL IX

Antiguitat de la vella Església Parroquial - La sera primera incorporació al monestir de Sant Llorenç del Munt - S'aclareixen algunes equivocacions del respectable autor del Speculum officialatus - Pinya del monestir de Sant Cugat del Vallès i resistència que trobà en els Il·lustrissims Senyors Abats de Sant Llorenç del Munt i Il·lustrissims Senyors Bisbes de Barcelona - El gloriosíssim Sant Olegué, la fèn restituir a la Seu episcopal - La sera reincorporació a Sant Llorenç del Munt pel Bisbe Ponç en 1331.

Havent dedicat tan espai a l'examen de les antiguitats profanes de la *nia estimada pàtria*, just sembla que comencés ja a alçar el vel que cobreix el més extens horitzó i la part més formosa d'aquesta història que és la Religió.

Començaré per l'antiguitat de l'Església parroquial.

Es possible que abans de la construcció del temple més antic, que és el de Castellar vell, la part més baixa que arriba fins al creuer el que fou afegit molts segles després i de quina part més antiga ara és l'estat de deterioració i abandó en què es troba